

ที่ สธ ๐๒๑๘.๐๔/ว ม๑๓๐

ถึง สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลทั่วไป ทุกแห่ง

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขขอส่งจุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๑
ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๑ มาให้ เพื่อเผยแพร่ให้ข้าราชการ พนักงานราชการ พนักงานกระทรวง
สาธารณสุข และลูกจ้าง ในสังกัดนี้ได้ทราบโดยทั่วกัน และผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่ม
เสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข และดาวน์โหลด
ข้อมูลได้ที่ <http://discipline.ops.moph.go.th/>

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

โทร. ๐ ๒๕๙๐ ๑๓๑๔

โทรสาร ๐ ๒๕๙๑ ๘๕๘๙

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๑ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๑

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ <http://discipline.ops.moph.go.th/>

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

แพ้อากาศ

นายทองคำ ข้าราชการได้รับอนุญาตให้ลาศึกษาต่อระดับปริญญาโท ณ มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในทวีปยุโรป มีกำหนดเวลา ๓ ปี ๖ เดือน เมื่อหน่วยงานต้นสังกัดตรวจสอบกับสำนักงาน ก.พ.และได้รับแจ้งว่านักเรียนทุนรัฐบาลที่ศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยดังกล่าวไม่มีใครรู้จัก นายทองคำและทางมหาวิทยาลัยก็ไม่มีชื่อของนายทองคำ ลงทะเบียนเข้าศึกษาแต่อย่างใด ทั้งนี้ ตามระเบียบเกี่ยวกับการลาศึกษานั้นผู้ลาจะต้องยื่นแสดงความจำนงขออนุมัติลาศึกษาต่อปีต่อปี เมื่อทางหน่วยงานต้นสังกัดติดต่อไปยัง นายทองคำจึงทราบว่านายทองคำไม่ได้ไปศึกษาต่อที่

มหาวิทยาลัยดังกล่าว แต่อย่างใดและให้เหตุผลว่าเนื่องจากตนแพ้อากาศ เมื่อแจ้งให้นายทองคำ ยกเลิกการลาศึกษาต่อและกลับมารายงานตัวเพื่อปฏิบัติราชการ แต่นายทองคำ ก็ไม่ได้ดำเนินการแต่ประการใด

พฤติการณ์ของนายทองคำดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร ตามมาตรา ๘๕(๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ

ข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

ของปลอม...

ของปลอม

นางสมศรี ข้าราชการ ได้ใช้รหัสของตนเข้าไปในระบบคอมพิวเตอร์ของโรงพยาบาล
ของทางราชการที่ตนทำงานอยู่ โดยใส่ชื่อผู้ป่วยที่เคยเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลเข้าไปใน

ระบบฐานข้อมูลผู้ป่วย แล้วทำการแก้ไขข้อมูลในแบบฟอร์ม
ใบรับรองแพทย์ จากนั้นได้ส่งพิมพ์แบบฟอร์มใบรับรองแพทย์
ของโรงพยาบาลของทางราชการ จำนวน ๑๐ ฉบับ และ
ได้นำไปใช้ที่คลินิกการพยาบาลและผดุงครรภ์ของตน
ที่เป็นผู้ประกอบการและดำเนินการสถานพยาบาล โดย
มีการกรอกรายละเอียดต่างๆ และนางสมศรีได้ลงนามว่า
เป็นแพทย์ผู้ตรวจรักษาในแบบฟอร์มใบรับรองแพทย์ของทาง

โรงพยาบาล มอบให้กับพนักงานของบริษัทเอกชน จำนวน ๘ ราย คิดเงินจำนวน ๘๐๐ บาท

พฤติการณ์ของนางสมศรี ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕(๔) แห่ง
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษปลดออกจากราชการ

อย่าว่าถึงวงศ์ตระกูล

นางสมหวัง ข้าราชการ ได้ไปพบกับนายสมชาย ซึ่งเคยอยู่กับฉันสามีภรรยา กับ
นางสมหวัง เพื่อเจรจา งามง้อขอคืนดี แต่กลับถูกนายสมชายต่อว่าถึงวงศ์ตระกูล
ว่านามสกุลของนางสมหวังนั้นเป็นนามสกุลชั้นต่ำและ
ไม่สามารถเอามาเป็นภรรยาได้อีก ทำให้นางสมหวัง
เกิดบันดาลโทสะจึงใช้อาวุธมีดฟันที่หัวของนายสมชาย
และได้มีการแย่งมีดกันจนนายสมชายถูกมีดบาดเป็นแผล
ตามแขนและหลังมืออีกหลายแห่งเป็นเหตุให้ได้รับ
บาดเจ็บต้องรักษาด้วยการเย็บแผลและเส้นเอ็น
ต้องรักษาตัวเป็นเวลาหลายวัน หลังเกิดเหตุ
นางสมหวังได้บรรเทาผลร้ายโดยชดใช้ค่าเสียหายให้แก่
นายสมชายเป็นเงินจำนวนหนึ่ง ต่อมานางสมหวังได้ถูกดำเนินคดีอาญา และศาลได้มี
คำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก ๔ เดือน และปรับ ๑๐๐ บาท จำเลยให้การรับสารภาพ
เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก ๒ เดือน และ
ปรับ ๕๐ บาท โดยให้รอกการลงโทษจำคุกจำเลยไว้ ๓ ปี

พฤติการณ์...

พฤติการณ์ของนางสมหวัง ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน
มิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒(๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ได้รับในวัน
ที่มีคำสั่งลงโทษ เป็นเวลา ๒ เดือน

คำภาษาอังกฤษ

นายสมพงษ์ ข้าราชการ ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ที่
โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ได้เรียกและรับเงินจาก
นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติซึ่งประสบอุบัติเหตุข้อเท้าพลิก
มีอาการเจ็บกล้ามเนื้อบริเวณข้อเท้า จำนวน ๒,๐๐๐ บาท
นำไปเป็นของตนเอง สำหรับเป็นค่าออกใบเสร็จรับเงิน
เป็นภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้เบิกค่าใช้จ่ายกับบริษัท
ประกันภัย โดยที่ผู้ป่วยดังกล่าวไม่ได้ไปตรวจรักษาหรือ

ซื้อยาหรือซื้ออุปกรณ์ตรวจรักษาจากคลินิกส่วนตัวของ
นายสมพงษ์ แต่อย่างไร

พฤติการณ์ของนายสมพงษ์ ดังกล่าว เป็นการกระทำ
ผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการ
ของตนหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเอง ตามมาตรา ๘๓(๓)
และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๔
ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ เป็นเวลา ๑ เดือน

ติงอยู่ไกล

นายดอกดิน ข้าราชการ ไม่ได้ลงลายมือชื่อในบัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการของ
ข้าราชการของหน่วยงาน เป็นเวลา ๔๕ วันทำการ ในช่วงระยะเวลาสองเดือนเศษ
และในช่วงเวลาดังกล่าวในบางวันก็ไม่ได้มาทำงาน นายดอกดิน อ้างว่าตนมาปฏิบัติงาน
ที่ห้องกายอุปกรณ์เกือบทุกวัน แต่ตนมิได้ลงลายมือชื่อปฏิบัติงาน เนื่องจากบัญชีลงเวลา
การปฏิบัติราชการของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของกลุ่มงาน นั้น ตั้งอยู่อีกอาคารหนึ่งห่างจาก

สถานที่...

สถานที่ปฏิบัติงาน ประมาณ ๒๐๐ เมตร เมื่อตรวจสอบจากพยานบุคคลซึ่งเป็นผู้ป่วยที่มารับบริการในช่วงเวลาดังกล่าว จำนวน ๓ ราย ได้ให้การสอดคล้องกันว่าได้รับบริการจาก

นายดอกดิน จริง และเอกสารทะเบียนผู้ป่วยที่มารับบริการก็มีการลงประวัติของผู้ป่วยที่เข้ามาใช้บริการจริง

พฤติการณ์ของนายดอกดิน ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง สถานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ และฐานละทิ้งหรือทอดทิ้ง

หน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒(๒) และมาตรา ๘๒(๕) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ เป็นเวลา ๒ เดือน

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๕๒๗/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๖ เวลาประมาณ ๒๑.๓๐ นาฬิกา นาย ก. จำเลยที่ ๑ เป็นลูกจ้างประจำ ตำแหน่งพนักงานขับรถของจำเลยที่ ๒ (กรมพิธีการทูต) ได้ขับรถยนต์ราชการของจำเลยที่ ๒ ด้วยความประมาทเลินเล่อเฉี่ยวชนรถจักรยานยนต์ซึ่งมีนายวิฑูรย์ เป็นผู้ขับและมีโจทก์นั่งซ้อนท้าย เป็นเหตุให้โจทก์ได้รับอันตรายสาหัส โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกันชำระค่าเสียหายกับดอกเบี้ยยคำนวณถึงวันฟ้องรวมจำนวน ๓๗๒,๙๓๗.๕๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๓๕๑,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์

ศาลฎีกา พิจารณาแล้วเห็นว่าจำเลยที่ ๑ ไม่เคยขออนุญาตใช้รถจาก ส. ซึ่งได้รับมอบหมายให้เป็นผู้อนุญาตใช้รถจาก ม. กิติ และ ม.ไม่ทราบตัวผู้รับผิดชอบเก็บรักษากุญแจ

รถคันเกิดเหตุ รวมทั้งไม่ทราบเหตุรถชนที่เกิดขึ้น จนกระทั่งมีการร้องเรียนไปที่จำเลยที่ ๒ กิติ เหล่านี้ ย่อมเห็นได้ว่าการปล่อยปละละเลย ย่อหย่อน ไม่ควบคุมการใช้รถให้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ จำเลยที่ ๑ เคยนำรถคันเกิดเหตุไปจอดค้างคืนที่บ้านของตนเอง รวมทั้ง สามารถนำรถออกไปใช้ในกิจกรรมส่วนตัวโดยผลการ ที่ขัดต่อระเบียบกฎหมาย

การใช้รถราชการดังกล่าว เข้าลักษณะที่จำเลยที่ ๒ ยินยอมให้จำเลยที่ ๑ ใช้รถคันเกิดเหตุ อันเป็นหน้าที่ของพนักงานขับรถได้แม้เป็นเวลานานอกราชการ การที่จำเลยที่ ๑ ขับรถไปเฉี่ยวชนจนทำให้โจทก์ได้รับบาดเจ็บโดยประมาท จึงถือได้ว่าเป็นผลแห่งละเมิดที่เจ้าหน้าที่ของจำเลยที่ ๒ ได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่ จำเลยที่ ๒ จึงต้องรับผิดชอบโจทก์ ตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๓๙๓/๒๕๕๐ การเบิกจ่ายเงินของทางราชการ โดยไม่มีหลักฐานการก่อหนี้ผูกพัน ไม่ขออนุมัติเบิกจ่ายเงิน ปลอมลายมือชื่อกรรมการรักษาเงิน และไม่ปรากฏหลักฐานว่าเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยมีขอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่สมควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๑๖๓/๒๕๔๘ ข้าราชการมิได้มาปฏิบัติราชการ เนื่องจากมีภารกิจส่วนตัวแต่ยื่นใบลาป่วยโดยมิได้ยื่นใบลากิจ เมื่อผู้บังคับบัญชาไม่อนุญาตการลาป่วยดังกล่าวและถือว่าข้าราชการผู้นั้นขาดราชการ ย่อมเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบแล้ว

ผู้รวบรวม นางสาวยุพิน ตันวิสุทธิ ผู้อำนวยการกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นางสาวสาวิณี ลาวรรณ นิติกร

จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม